U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2015, čj. 10 As 242/2015-12, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 11. 2016, čj. 62 A 33/2016-25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se u Krajského soudu v Brně domáhal zrušení v záhlaví specifikovaného usnesení Nejvyššího správního soudu o odmítnutí jeho kasační stížnosti v řízení sp. zn. 10 As 242/2015.

[2] Krajský soud žalobu stěžovatele odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) z důvodu nedostatku své pravomoci. Rozhodnutí soudu (tj. včetně Nejvyššího správního soudu) při výkonu soudnictví je totiž vyloučeno z přezkumu krajským soudem v rámci správního soudnictví, neboť se nejedná o výkon veřejné správy dle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[3] Stěžovatel podal proti usnesení krajského soudu čj. 62 A 33/2016-25 kasační stížnost.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nyní projednávaná kasační stížnost je další z řady věcí, v nichž stěžovatel podává opakované žaloby a další podání, které směřují proti aktům rozhodovací činnosti soudů. Jak je zdejšímu soudu známo z jeho činnosti, stěžovatel obdobný postup volil i v mnoha jiných věcech (srov. např. řízení vedená u tohoto soudu pod sp. zn. 10 As 214/2016, sp. zn. 1 As 61/2016, sp. zn. 1 As 55/2016, sp. zn. 1 As 5/2015 atd.). Stěžovatel podává „správní žaloby“ proti rozhodnutím soudů vydaných ve správním soudnictví. Poté, co krajský soud takové žaloby usnesením odmítne, stěžovatel tato usnesení buď napadne další žalobou, nebo proti nim podá kasační stížnost. Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatele v těchto věcech buď odmítne, anebo řízení o nich zastaví pro nezaplacení soudního poplatku poté, co žádosti stěžovatele

o osvobození od soudních poplatků zamítne s odůvodněním, že se v daných věcech jedná o „zjevně neúspěšné návrhy“ ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Rozhodnutí NSS pak stěžovatel napadá dalšími „správními žalobami“, čímž v konečném důsledku vytváří jakýsi „bludný kruh“, v němž se již dávno ztratila podstata věci, ve které se původně soudil.
[5] Jak Nejvyšší správní soud uvedl například v usnesení ze dne 29. 10. 2014, čj. 2 As 162/2014-42, *„z procesního postupu stěžovatele, a to nejen v nyní posuzované věci, je zřejmé, že mu jde zejména o generování dalších a dalších soudních rozhodnutí, o (...) bezobsažné souzení se pro souzení.“* Příhodně charakterizoval tento stav zdejší soud také v usnesení ze dne 18. 2. 2015, čj. 1 As 5/2015-36: *„z podání stěžovatele nelze dovozovat, že by jeho snahou byla ochrana jeho veřejných subjektivních práv, ale pouze zpochybňování jednotlivých rozhodnutí soudů v nekonečně se řetězícím procesu, jevícím znaky obstrukční hry bez smysluplného významu“*.

[6] V nyní posuzované věci stěžovatel opět brojí kasační stížností proti usnesení, kterým krajský soud odmítl jeho „správní žalobu“ podanou proti usnesení téhož krajského soudu. Jakkoliv je kasační stížnost formálně přípustná, s ohledem na okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), nelze považovat podání kasační stížnosti za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Postup stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, tj. *„situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené“* (viz rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48, viz též usnesení NSS ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16).

[7] Z výše uvedených důvodů soud tuto kasační stížnost jako nepřípustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. V souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil Nejvyšší správní soud k provedení dalších procesních úkonů, tj. stěžovatele nevyzýval k zaplacení soudního poplatku, ani k doložení zastoupení advokátem.

[8] S ohledem na nepřípustnost podaného návrhu se Nejvyšší správní soud nezbýval namítanou podjatosti ani podnětem k zahájení kárného řízení.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu